

ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

MOTTATT

17 JUN 2009

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8019 Dep.
0030 OSLO

Oslo, 15. juni 2009

Deres ref.: 200901628-/SBL

**HØRING - FORSLAG TIL ENDRINGER I MIDLERTIDIG FORSKRIFT
24. FEBRUAR 2005 NR 165 (MUF-FORSKRIFTEN) - FORNYET
VURDERING MED SIKTE PÅ VARIG OPPHOLD - HØRINGSSVAR**

Vi takker for anledningen til å delta i høringen.

NOAS er positive til at regjeringen nå signaliserer at man har til hensikt å sette en endelig strek for MUF-saken ved å legge opp til varig opphold for personer som i dag er uten tillatelse. Vi oppfatter at dette siktemålet kommer tydelig til uttrykk og at hensikten generelt er godt ivaretatt i departementets foreslåtte forskriftsendring og tilhørende vurderinger.

Vi har videre kommentarer til høringsbrevet.

- Punkt 2.3.5 Vilkår om kjent identitet

Departementet skriver at i tilfeller hvor en person har operert med ulike identiteter, eller der det av andre grunner er tvil om identitet, må det stilles krav om dokumentasjon. Slik dokumentasjon vil per i dag være irakisk pass i den såkalte G-serien.

Det kan tenkes at enkelte personer som vil søke tillatelse etter den nye forskriften dokumenterer sin identitet ved å framlegge G-pass med et annet navn enn det man oppga i 2000 og som siden er benyttet. Det framgår ikke klart av høringsbrevet hvordan Utlendingsdirektoratet skal forholde seg i et slikt tilfelle. Etter samtale med departementet ved saksbehandler Signhild N. Blekastad den 15.6 forstår vi det slik at det åpnes for å gi tillatelse selv om det framlagte G-passet inneholder et annet navn/identitet enn det man har vært registrert med i Norge, såfremt det gir en "plausibel" forklaring på dette.

Vi anser at en slik fleksibilitet vil være i tråd med intensjonen bak forskriftsendringen og antar at dette også gjøres på bakgrunn av at man er kjent med at enkelte i den aktuelle gruppen fikk råd om å oppgi annet navn (og i noen tilfeller fødselsdato) i Norge enn den man hadde oppgitt i et annet europeisk land hvor man tidligere hadde framsatt asylsøknad – dette for å unngå tilbakesendelse til 1. asylland. Det kunne i slike tilfeller være tilfeldig om den faktiske identiteten ble oppgitt i første eller andre asylland.

Vi er enige med departementet i at det i forbindelse med behandlingen av søknader etter den aktuelle forskriften vil være riktig å gjøre en konkret vurdering i den enkelte sak, og at det primære bør være at den rette identitet bringes på det rene gjennom et godkjent pass og en plausibel forklaring på hvorfor man eventuelt har oppgitt ulike navn.

For å unngå at det oppstår tvil om hvilke føringer som gis vedtaksfattende myndighet på dette punktet, bør det etter vårt syn klargjøres overfor Utlendingsdirektoratet at det åpnes for å innvilge tillatelser også i saker hvor det framsettes søknader hvor pass viser et navn som er ulikt det man hittil har vært registrert med i Norge. Det bør samtidig klargjøres hva som vil være akseptabel begrunnelse ("plausibel forklaring") på et slikt manglende samsvar.

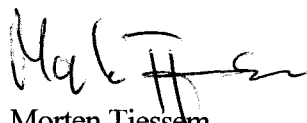
- Pkt. 2.4 Nærmere om hva tillatelsen innebærer. Vedr. bosettingstillatelse

Som det framgikk av vårt hørings svar av 31.10.2006 i forbindelse med endring av den midlertidige forskriften mener vi at de tillatelser som ble gitt i 2005 etter UI § 8 annet ledd, jvf. Uf 21 annet ledd skulle vært fornybare på vanlig måte da det dreide seg om lovlig fattede vedtak. Vi viser i den forbindelse til uttalelse fra Justisdepartementets Lovavdeling av 21.3.2006, med blant annet følgende vurderinger:

Vi kan, på grunnlag av de redegjørelsene vi har mottatt, heller ikke se at de helhetsvurderingene som er foretatt, er av en slik karakter at vedtaket kan sies å ligge utenfor de skranker som § 8 annet ledd eventuelt måtte oppstille, i det disse skrankene i alle fall er beskjedne. Det er derfor ikke grunnlag for å fastslå at UDI har gått utenfor sin kompetanse, og at vedtakene av den grunn skulle være ugyldige.

Om gjeldende regler for fornyelse hadde vært fulgt ville de det gjelder hatt mulighet til å søke bosettingstillatelse i 2008. NOAS er fortsatt av den oppfatning at søknader om fornyelse skulle vært behandlet i henhold til lovens ordinære fornyelsessystem. Vi mener derfor at det vil være riktig å åpne for at den aktuelle gruppen kan søke bosettingstillatelse etter at det eventuelt innvilges tillatelse etter den foreslåtte forskriften jvf. Lovens § 12 første ledd andre punktum.

Med vennlig hilsen
for **Norsk Organisasjon for Asylsøkere**

Morten Tjessem
generalsekretær